

Матеріали та методи. У дослідженні нами використовувалися такі методи, як порівняльний, соціологічний (анкетування респондентів), аналіз та синтез.

Результати дослідження. Ринковий механізм не завжди дає суспільству потрібні результати, бо поза його впливом залишаються сфери освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, фундаментальної науки, державного управління, громадяни, які не беруть участі у виготовленні товарів (послуг), а виступають лише як споживачі (інваліди, діти, пенсіонери) тощо.

Для визначення проблем та напрямів удосконалення державного регулювання доступності лікарської допомоги для населення, восени поточного року, нами було проведено соціологічне дослідження думки працівників аптек одного з регіонів України щодо низки питань, пов'язаних з темою дослідження.

За попередніми результатами нашого дослідження з методів державного регулювання фармацевтичної діяльності, на думку респондентів, слід віддати перевагу економічним (84%), соціальним (50%) та правовим (35%) засобам. Найбільш дієвим із застосовуваних в Україні методів державного регулювання лікарського забезпечення населення, респонденти вважають контроль цін на основні лікарські засоби (59%), податкові пільги (57%), а також рецептурний відпуск ліків (45%).

Висновки. З діючих та перспективних методів державного регулювання цін на лікарські засоби, на думку респондентів, найбільш доцільні у сучасних умовах - компенсація (реімбурсація) вартості ліків у системі соціального страхування (51%) та вдосконаленню чинної системи регулювання цін на ліки (35%). Важливість впровадження в Україні державної програми «Доступні ліки» підтвердило понад 60% респондентів.

ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ ВИГОТОВЛЕННЯ ЛІКІВ В УМОВАХ АПТЕК В УКРАЇНІ

Єршова Н. В.

Науковий керівник: Чернуха В. М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

vitaly1963@ukr.net

Вступ. Численні готові лікарські засоби не можуть повною мірою замінити екстемпоральні лікарські засоби з різних причин, наприклад, як відсутність необхідних доз ліків промислового виробництва для новонароджених, дітей та осіб похилого віку. До того ж, екстемпоральні ліки дають можливість індивідуального підбору складу та доз діючих речовин під час лікування конкретного хворого. Вони так само більш економічно доступні для населення. Це свідчить, що збереження виробництва ліків в умовах аптеки в Україні є актуальним.

Мета дослідження. Проведення аналізу проблем виготовлення ліків в умовах аптеки у одному з регіонів України.

Матеріали та методи. Нами використовувалися такі методи, як порівняльний, соціологічний (анкетування респондентів), аналіз та синтез. Для досягнення поставленої мети ми використали вибіркового метод.

Результати дослідження. Зараз у нашій країні дуже гостро постає проблема необхідності збереження екстемпорального виготовлення ліків в умовах аптеки та пошуку шляхів її

вирішення. Сьогодні виготовленням ліків, як правило, займається незначна кількість державних та комунальних аптек, а також міжлікарняні аптеки. На жаль, протягом останніх 10 років кількість виробничих аптек в Україні дуже зменшилася. На сьогодні із загальної кількості аптек у країні виготовленням ЕЛС займається менше 4%. При цьому, виробничі аптеки мають вищі витрати і, як наслідок, меншу рентабельність. Подальші наші дослідження будуть спрямовані на аналіз номенклатури ЕЛС, які виготовляють аптеки у деяких регіонах нашої країни.

Висновки.

1. Екстемпоральні ліки не втратили своєї актуальності через ряд причин технологічного та економічного характеру, а також дають можливість індивідуального походу при лікуванні конкретного хворого.

2. Встановлено основні причини, що спричинили суттєве зменшення кількості виробничих аптек в Україні: нерентабельність виготовлення ліків в умовах аптеки; витіснення екстемпоральних ліків готовими; проблеми, пов'язані з відсутністю субстанцій, а також невиписуванням лікарями рецептів на екстемпоральні ліки.

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ПОШИРЕНOSTІ ВІЛ В УКРАЇНІ У РОЗРІЗІ РЕГІОНАВ КРАЇНИ

Єфремова В. В.¹

Науковий керівник: Панфілова Г. Л.²

¹Державний заклад «Луганський державний медичний університет», Рубіжне, Україна

²Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

andreichuklika@gmail.com

Вступ. Як відомо, проблема ВІЛ/СНІДу залишається для України гострою і сьогодні. Більше того, наша країна належить до однієї з тих, де стійка негативна динаміка щодо поширеності ВІЛ-інфекції відсутня. А отже доцільним є не лише глобальний підхід до вирішення злободенного питання на всеукраїнському рівні, а й детальний аналіз ситуації у регіонах та окремих населених пунктах.

Мета дослідження. Проведення аналізу епідеміологічної ситуації щодо ВІЛ/СНІДу в Україні за адміністративно-територіальними одиницями у динаміці років.

Матеріали та методи. У рамках дослідження було застосовано порівняльний, математико-статистичний, а також графічний методи аналізу.

Результати дослідження. За офіційними статичними даними кількість ВІЛ-інфікованих в Україні та на основі попередніх досліджень авторів, було встановлено, що поширення ВІЛ має нерівномірний хвилеподібний характер. Так, у 2015 році кількість ВІЛ-інфікованих становила 15869 осіб, а у 2020 році відповідно 15 659, варто зазначити, що при цьому демографічна ситуація дещо погіршується. Найвищі показники були зареєстровані у 2016 та 2019 роках: 17066 і 16357 зареєстрованих випадків відповідно. Таким чином були розраховані середні показники поширеності ВІЛ та за 2015-2020 рр. на 100 тис. населення. Дані аналізу зазначених показників представлені на рис. 1. За даними ретроспективного аналізу середній показник поширеності ВІЛ-інфекції в Україні становив 40,7 осіб на 100 тис. населення.

Зауважимо, що нерівномірність показників викликана рядом факторів: щільність населення, рівень соціального забезпечення, кількість проведених тестувань, ефективність